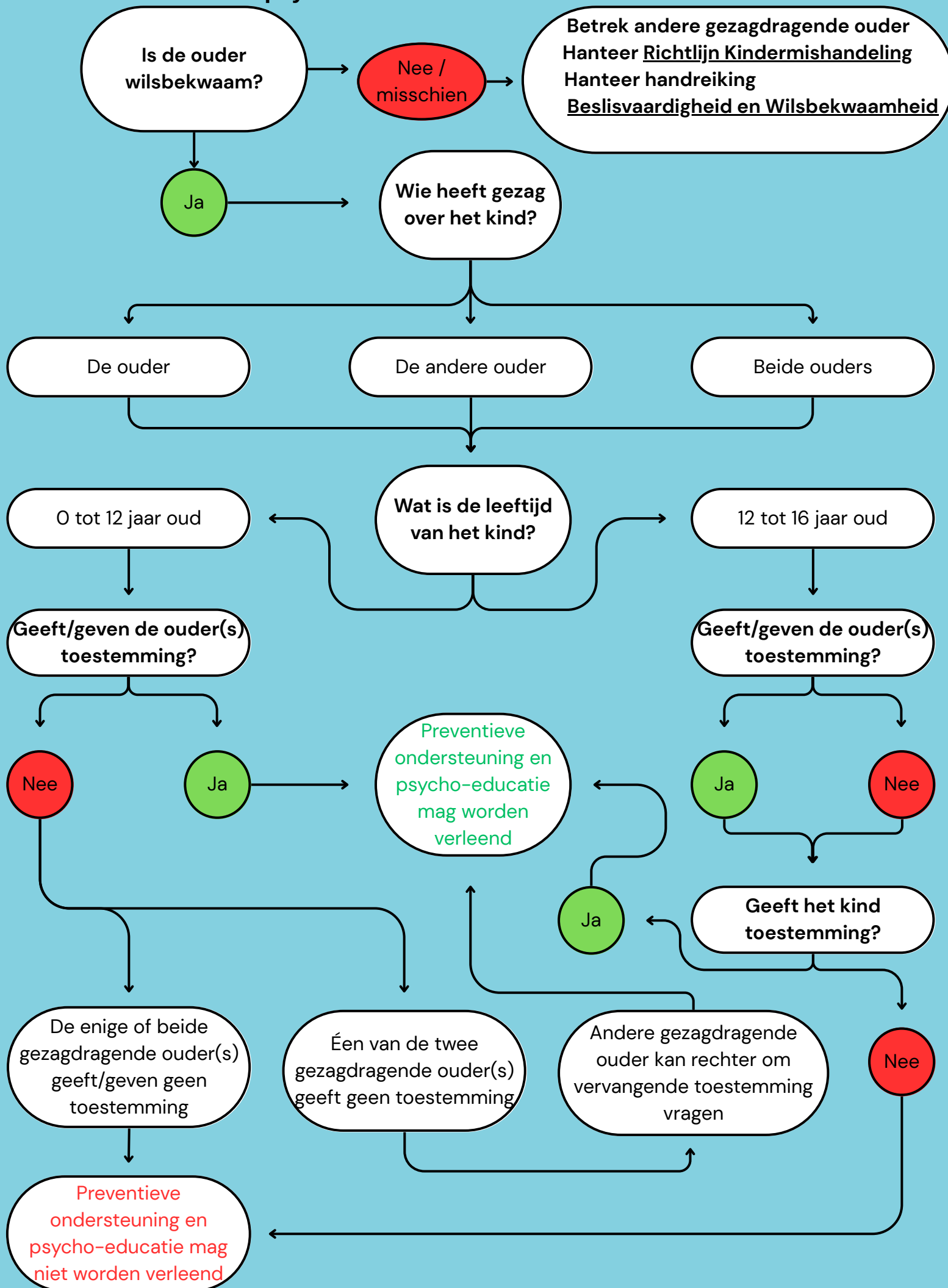

Beslisboom toestemming van ouder voor preventieve ondersteuning en psycho-educatie aan KOPP/KOV-kind

Wat is KOPP/KOV?

Kinderen van Ouders met Psychische Problemen en/of Verslavingsproblemen worden KOPP/KOV-kinderen genoemd. Zij lopen een verhoogd risico op fysieke, psychische, sociale en schoolproblemen, zowel in de kindertijd en adolescentie, als in de volwassenheid. Informatie vindt u hier: [Richtlijn Jeugdhulp en Jeugdbescherming – KOPP/KOV](#)

Waarom preventieve ondersteuning en psycho-educatie?

Uit onderzoek van [Trimbos](#) blijkt dat de inzet van preventieve interventies en psycho-educatie, dat zich richt op het versterken van beschermende factoren en/of het verminderen van risicofactoren om te voorkomen dat problemen ontstaan of verergeren, het risico op het ontwikkelen van psychopathologie bij het kind terugdringt met 40%.

Tips voor gespreksvoering met ouder(s)

Houd rekening met gevoelens van schaamte en loyaliteit bij zowel ouders als kinderen en met parentificatie (kind wordt belast met oudertaken, wat de ontwikkeling belemmert). Voorlichting over het doel van de interventie, het normaliseren en het creëren van een veilige atmosfeer zijn belangrijke randvoorwaarden bij het aangaan van het gesprek. Informatie vindt u hier: [Tips gespreksvoering](#)

Goed hulpverlenerschap

De hulpverlener dient zich te houden aan de wet, de beroepscode, de kwaliteitsstatuten en het professioneel statuut. De relatie tussen de hulpverlener en de ouder valt onder de [WGBO](#). Wanneer de hulpverlener de ouder vraagt om toestemming voor het geven van hulp, dan geldt de [Jeugdwet](#).

Wilsbekwaamheid van de ouder met psychische en/of verslavingsproblemen

Psychische en/of verslavingsproblemen kunnen, al dan niet tijdelijk, van invloed zijn op de wilsbekwaamheid. Wilsbekwaamheid betekent dat iemand in staat is een weloverwogen beslissing te nemen over zijn of haar eigen behandeling of hulpverlening en dat die persoon de gevolgen van die beslissing begrijpt en overziet. Als de ouder wilsonbekwaam is, ga na of de andere ouder gezag heeft. Bij wilsonbekwaam kan het zijn dat de zorg voor een kind ernstig tekortschiet. Bij zorgen of vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling dient de [Richtlijn Kindermishandeling](#) te worden gevolgd. Bij twijfel over wilsbekwaamheid kan de [Handreiking Beslisvaardigheid en Wilsbekwaamheid](#) als handig hulpmiddel dienen.

Het gezag over een minderjarige

Meestal hebben beide ouders het gezag over hun kind. Bij geboorte tijdens huwelijk of geregistreerd partnerschap krijgen ouders automatisch samen het gezag. Bij ongehuwde ouders heeft alleen de moeder automatisch gezag; de andere ouder moet dit aanvragen. Na (echt)scheiding blijft het gezamenlijk gezag in stand. Als één ouder aangeeft dat de andere ouder met gezag 'uit beeld' is, rust op de hulpverlener een inspanningsplicht om contact te leggen met deze andere ouder. Deze pogingen dienen zorgvuldig te worden vastgelegd in het dossier.

Leeftijd van het kind en toestemming

Voor hulp aan een kind tot 12 jaar is toestemming van de gezaghebbende ouder(s) vereist. Het kind hoeft zelf geen toestemming te geven, maar heeft wel het recht om een mening te geven.

Voor hulp aan een kind van 12 tot 16 jaar is toestemming vereist van de gezaghebbende ouder(s) én van het kind. Als de ouders geen toestemming geven, maar het kind wil zelf wél hulp, dan kan dit alleen worden gegeven als de veiligheid of ontwikkeling van het kind ernstig wordt bedreigd of als het de weloverwogen wens is van het kind. Het kind dient wilsbekwaam te zijn.

Vervangende toestemming

Als één gezaghebbende ouder geen toestemming geeft, kan de andere gezagdragende ouder vervangende toestemming vragen aan de rechter, die beslist in het belang van het kind.